

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza penală privind învinuirea lui

Emil Codreanu și Iurie Zaharia

(art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal)

(Dosarul nr. 1ra-1728/23

Nr. PIGD 1-20074073-01-1ra-08092023)

Recurs inadmisibil al procurorului în temeiul art. 432 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală; O eroare în stabilirea cuantumului confiscării speciale, care nu produce efecte majore, nu constituie o problemă de drept de importanță fundamentală și nu poate justifica admiterea recursului; Confiscarea solidară a banilor rezultați din infracțiune poate fi dispusă fără a stabili cum aceștia au fost folosiți de condamnați.

20 noiembrie 2025

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Instanța de fond: Vasilisa Muntean

Curtea de apel: Oxana Robu, Igor Mânăscuță și Stelian Teleucă

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Emil Codreanu și Iurie Zaharia,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,
Ghenadie Eremciuc,
Alexandru Negru, *judecători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Emil Codreanu s-a născut în anul 1989 în r-nul. Ocnița. Iurie Zaharia s-a născut în anul 1993 în r-nul Telenești. Ei au fost învinuiți în temeiul art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, de trafic de influență comis de două sau mai multe persoane.

2. Inculpații au fost apărați de avocații Roman Medeleanu, Valentin Fediuc și Aurel Guzun.

3. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală. Emil Codreanu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la un an și șase luni de închisoare. În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune doi ani. Iurie Zaharia a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2.400 de unități convenționale. Instanța a admis parțial acțiunea civilă formulată de partea vătămată Dmitrii Romanov, dispunând încasarea în mod solidar a prejudiciului material și moral, precum și a cheltuielilor judiciare. A fost dispusă confiscarea specială a mijloacelor bănești destinate comiterii infracțiunii în sumă de 50.552 de lei depistată și ridicată în cadrul percheziției automobilului lui Iurie Zaharia. Instanța de apel a admis apelul procurorului, a casat sentința în partea confiscării speciale și a mărit suma confiscată.

4. La 04 mai 2023, avocatul Valentin Fediuc, în interesele condamnatului Emil Codreanu, a declarat recurs. El contestă deciziei instanței de apel în partea confiscării speciale în mod solidar de la ambii condamnați.

5. La 18 mai 2023, și procurorul Svetlana Țurcanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei în partea confiscării speciale. Procurorul a invocat existența unei erori de calcul privind diferența dintre suma de 6.000 de euro, rezultată din infracțiune, și 50.552 de lei, ridicați în urma percheziției efectuate la Iurie Zaharia în automobil. Potrivit argumentelor sale, valoarea reală care urma a fi supusă confiscării speciale este de 63.448 de lei, și nu de 61.000 de lei, cum a stabilit instanța de apel.

6. Urmărirea penală a fost începută la 08 mai și a fost terminată la 30 iunie 2020. Prima instanță a examinat cauza în perioada 03 iulie - 22 decembrie 2020. Instanța de apel a examinat cauza între 11 martie 2021 și 15 februarie 2023. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 11 octombrie 2023.

ÎN FAPT

7. Emil Codreanu și Iurie Zaharia au fost învinuiți că, în perioada 01–22 mai 2020, acționând în înțelegere prealabilă și de comun acord, au pretins de la partea vătămată Dmitri Romanov sume de bani în sumă totală de 7.500 de euro, susținând că dețin influență asupra ofițerilor de investigație Mihail Peterciuc și Anatolie Porcescu din cadrul IP Botanica, în gestiunea cărora se aflau plângerile de escrocherie depuse împotriva lui Romanov. Aceștia au promis soluționarea favorabilă a plângerilor, tergiversarea procedurilor sau evitarea tragerii la răspundere penală. Iurie Zaharia a acționat ca intermediar, primind de la partea vătămată în trei tranșe, echivalentul a 1.000 de euro (bani proprii), 1.000 de euro (sub control CNA), și, ulterior, 5.000 de euro (sub control CNA). Faptele imputate inculpaților constituie pretinderea și primirea de bani de către persoane care susțin că au influență asupra funcționarilor publici, pentru a-i determina să nu-și îndeplinească atribuțiile ori să întârzie executarea acestora. Fapta a fost încadrată juridic în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, trafic de influență săvârșit de două sau mai multe persoane, cu înțelegere prealabilă.

8. Prin sentința [Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani](#), din 22 decembrie 2020, Emil Codreanu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și i s-a stabilit pedeapsa de un an și șase luni de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de doi ani. Iurie Zaharia a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă de 2.400 de unități convenționale. Instanța a admis parțial acțiunea civilă a părții vătămate și a dispus încasarea în mod solidar a prejudiciului adus părții civile (750 de euro și 9.800 de lei), cheltuielilor de asistență juridică a părții civile (2.000 de lei) și cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor (4.200 de lei). A fost dispusă confiscarea specială a sumei de 50.552 de lei ridicată în cadrul percheziției automobilului lui Iurie Zaharia.

9. La 29 decembrie 2020, procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție, Vitalie Codreanu, a declarat apel. El a solicitat casarea parțială a sentinței sub aspectul confiscării speciale și adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă confiscarea diferenței dintre cei 6.000 de euro proveniți din infracțiune și suma de 50.552 de lei ridicată în urma percheziției.

10. La 15 februarie 2023, [Curtea de Apel Chișinău](#) a admis apelul procurorului, a casat parțial sentința în partea confiscării speciale și a pronunțat o nouă hotărâre. Instanța a dispus încasarea în mod solidar de la condamnați a sumei de 61.000 de

lei, reprezentând diferența dintre 6.000 de euro proveniți din infracțiune și 50.552 de lei confiscați prin sentință. Decizia motivată a fost pronunțată la 19 aprilie 2023.

11. La 04 mai 2023, avocatul Valentin Fediuc, în interesele condamnatului Emil Codrean, a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. El a solicitat casarea deciziei instanței de apel, în partea confiscării speciale. El a susținut că beneficiarul efectiv al acestor sume ar fi fost Iurie Zaharia, motiv pentru care nu se justifică încasarea solidară a diferenței de la ambii condamnați.

12. La 18 mai 2023, procurorul Svetlana Țurcanu a declarat recurs, constatând modul de aplicare a confiscării speciale. Ea a susținut că instanța de apel a dispus în mod eronat confiscarea sumei de 61.000 de lei, întrucât diferența reală dintre valoarea celor 6000 de euro proveniți din infracțiune (114.000 de lei) și suma de 50.552 de lei ridicată la 22 mai 2020 este de 63.448 de lei. Ea a solicitat remiterea cauzei la rejudecare în această parte.

13. La 11 octombrie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat depunerea referinței la recurs. La 20 octombrie 2023, avocatul Valentin Fediuc, în interesele condamnatului Emil Codrean, a depus referință prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil, deoarece procurorul nu a concretizat suma de 63.448 de lei în instanța de apel, iar eroare de calcul nu poate fi imputată instanței de judecată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

14. Art. 106 Cod penal prevede următoarele:

„(1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate sau confiscarea acestora este imposibilă din orice alt motiv, se confiscă prioritar un alt bun cu valoare echivalentă, iar în lipsa acestuia, contravaloarea acestora.

(2) Sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri sau foloase ce derivă din astfel de bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; d) deținute contrar dispozițiilor legale; e) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile sau foloasele obținute din aceste bunuri; f) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.”

15. La ziua comiterii faptelor incriminate, art. 326 alin. (1) Cod penal prevedea următoarele:

„(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de

demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, săvârșite de două sau mai multe persoane

se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 7 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 5000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.”

16. Cererile de recurs a fost depuse până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;”

17. Art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală prevede următoarele:

„(2) Un complet din 3 judecători, prin încheiere, declară inadmisibil recursul dacă:

- 1) recursul nu este depus de persoana menționată la art.421;
- 2) recursul este tardiv;
- 3) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.427;
- 4) recursul este vădit neîntemeiat;
- 5) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;
- 6) recursul este repetat sau calea de atac nu este prevăzută de lege.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

18. Recursurile au fost declarate în 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică au fost depuse în termen.

19. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [Ira-854/2022](#), § 85).

20. Recursurile se bazează pe temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală în vigoare până la 01 septembrie 2023, care se referă la deficiențele în motivarea hotărârii judecătorești. Potrivit recursului, hotărârea

atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii. Procurorul pretinde că suma supusă confiscării speciale este mai mică decât de obținută de condamnați prin infracțiune, iar avocatul condamnatului susține că încasarea solidară de la ambii condamnați a sumei confiscate este nejustificată.

21. Aplicarea confiscării speciale în mod solidar presupune constatarea faptului că bunul rezultat din infracțiune a fost obținut prin aportul comun al condamnaților. Instanțele de fond și de apel au stabilit că aceștia au acționat în comun, în baza unei înțelegeri prealabile. Cauza a fost examinată în procedura simplificată, condamnații recunoscând integral faptele incriminate. Argumentul apărării potrivit căreia doar unul dintre coautori ar fi beneficiat de suma infracțională este irelevant. Confiscarea specială se raportează la participarea la comiterea infracțiunii, nu la utilizarea ulterioară a bunurilor rezultate din infracțiune. Cu adevărat, obligarea acuzării să dovedească cum banii rezultați din infracțiune au fost folosiți de persoanele care au comis împreună infracțiunea ar putea îngreuna considerabil, dacă nu chiar face imposibilă aplicarea confiscării speciale în mod solidar. Conform art. 811 Cod civil, dacă un debitor satisface integral obligația solidară, el dobândește dreptul de regres împotriva celorlalți debitori solidari. Recurentul nu a argumentat că soluția instanței poate determina incapacitatea de plată a condamnatului din cauza încasării solidară a sumei confiscate. În orice caz, în cazul incapacității totale de plată, debitorul solidar poate cere suportarea obligației de către ceilalți debitori solidari, în temeiul art. 813 Cod civil. Prin urmare, recursul apărătorului este vădit neîntemeiat.

22. Recursul procurorului vizează exclusiv eroarea aritmetică reținută de instanța de apel la stabilirea contravalorii mijloacelor bănești supuse confiscării speciale. Procurorul susține că diferența dintre suma de 6.000 de euro, rezultată din infracțiune, și cei 50.552 de lei ridicați, constituie 63.448 de lei. Instanța de apel a dispus încasarea a 61.000 de lei. Această afirmație a procurorului este corectă. Instanța de apel a admis o eroare de calcul și a confiscat cu 2.448 de lei mai puțin decât ar fi trebuit.

23. Cu toate acestea, eroarea constatată în paragraful precedent nu poate duce la admiterea recursului. Nu orice eroare de drept este temei de recurs. În primul rând, ea trebuie să cadă sub incidența unui temei de recurs. De asemenea, aceasta nu trebuie să cadă sub incidența unui temei de inadmisibilitate. Art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală menționează temeiurile de inadmisibilitate a unui recurs împotriva unei decizii adoptate pe marginea apelului într-o cauză penală. Pct. 5) al acestui alineat menționează că recursul este inadmisibil atunci când problema invocată nu prezintă o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței. Chestiunea ridicată privește un simplu aspect tehnic, fără impact asupra interpretării sau aplicării unitare a legii. Practica Curții Supreme de Justiție în materia confiscării speciale este clară și coerentă (a se vedea incheierile nr. [1ra-544/23](#) §§ 47, 56; nr. [1ra-1750/2023](#).§§ 45-46 și decizia [1ra-1417/2022](#) §§ 35-36),

iar recursul nu aduce în discuție vreo problemă de drept ce ar necesita o intervenție de unificare a practicii judecătorești.

24. Completul mai notează că procurorul nu a indicat în instanța de apel suma exactă ce trebuia confiscată. Eroarea admisă de instanța de apel reprezintă 2.448 de lei, adică mai puțin de 3% din suma care trebuia confiscată, peste 97% din sumă fiind dispusă spre confiscare. Suma erorii este de trei ori mai mică decât costul soluționării acestui recurs de către Curtea Supremă de Justiție. Mai mult, procurorul solicită trimiterea cauzei la rejudecare, ceea ce ar spori și mai mult costul examinării cauzei. Recursul procurorului a fost depus la 18 mai 2023, perioadă în care la Curtea Supremă de Justiție activau doar câțiva judecători și era evident că aceștia nu puteau face față efectiv numărul mare de cauze primite. Aceste aspecte ridică întrebări legitime cu privire la interesul public urmărit de procuror prin înaintarea recursului.

25. Având în vedere cele menționate în para. 22-24, recursul procurorului este inadmisibil în temeiul art. 432 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală.

26. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) și 5) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursurile procurorului Svetlana Țurcan și al avocatul Valentin Fediuc împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2023.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Alexandru Negru